

VELIMIR TODOROVIĆ I MARKO ZDRAVKOVIĆ KUNAC PRIPREMAJU NOVI FILM O »ROJCU«

Zgrada koja oslušuje stanare

Priča je nastala prije dvije godine u sklopu Pula Film Festivala. Ideja je bila da se okupe mladi pulski umjetnici koji imaju iskustva i afiniteta za dokumentarni film. Trebao se napraviti kratak film koji u sebi sadrži mogućnost pretvaranja u cjelovečernji i ovaj je bio jedan od tih, kaže Marko

Razgovarala Ivana-Nataša TURKOVIĆ

Snimio Danilo MEMEDOVIĆ

Bivša vojarna »Karlo Rojc« veliko je nadahnuće različitim umjetnicima, od kazalištaraca do filmaša. Puljani Velimir Todorović, student psihologije u Rijeci, i Marko Zdravković Kunac, absolvent filozofije i kulture religije u Zagrebu, trenutno rade u sklopu Pula Film Festivala na »eksperimentalno-dokumentarnom filmu s igranim dijelovima« koji inspiraciju crpi iz »Rojca«, odnosno njegovih različitih »stanara«.

S kakvim ste filmskim iskustvom ušli u ovaj projekt?

Velimir: - Ovo mi je prvo dugometražno filmsko iskustvo.

Manja sam stekao na radionici Pula Film Factoryja prije dvije godine, kada sam napravio trominutni »showrel« na temu »Rojca« koji predstavlja temelj ovoga filma.

Marko: - Ja sam dosad sudjelovao u različitim projektima koji su uvijek na granici aktivizma i kazališne, filmske ili televizijske umjetnosti. Radio sam namjenske filmove, reportaže i drugo u sklopu Fade-Ina, neprofitnog produkcijskog videostudija koji potiče razvoj civilnog društva i promovira određene teme u skladu s njihovom filozofijom: ekologija, ljudska prava, ženska prava i kultura mladih. Jedan sam od osnivača tog studija.

Kako se odvijao proces rada na filmu?

Velimir: - Scenarij smo počeli pisati u lipnju, a finalizirali smo ga u rujnu. Sa snimanjem smo započeli u studenom i sada smo još uvijek u fazi montaže.

Marko: - Priča je nastala prije dvije godine u sklopu Pula Film Festivala. Ideja je bila da se okupe mladi pulski umjetnici koji imaju iskustva i afiniteta za dokumentarni film. Trebao se napraviti kratak film koji u sebi sadrži mogućnost pretvaranja u cjelovečernji, i ovaj je bio jedan od tih.

Koja je bila vaša uloga?

Velimir: - Zajedno s Markom sam napisao scenarij i režirao film. Snimao sam zvuk, što me posebno zanima, radit ću glazbu za film, a sudjelujem i u njegovoj montaži.

Marko: - Osim rada na scenariju, također sam u ulozi montažera i nekakvog izvršnog producenta. Kao redatelj sam koordinirao set, jer imam iskustva u tome, uredio scenarij i nastojao da se on prati te da se njegova originalna ideja »isfura« do kraja.

Osiguranje od rata

O »Rojcu« je snimljeno već nekoliko dokumentarnih filmova. Zašto ste se i vi opredijelili za ovu temu?

Marko: - U »Rojcu« su mnoge različitosti na jednom mjestu, od veterana, preko Makedonaca, Roma, punkera, hip hopera, invalida, kazališta... To je super, jer je to sredina u kojoj se susreću skroz različiti ljudi, a na taj se način razvijaju tolerancija i prihvaćanje.

Velimir: - Meni je »Rojc« inspirativno i zanimljivo mjesto, a smatram da do sada nije obrađen kako treba. Radile su se neke stvari, ali ovo je sasvim drugačije od svih prethodnih dokumentaraca.

Što čini ovaj dokumentarni film drugačijim?

Marko: - U »Rojcu« djeluje otprilike osamdesetak udruga i bilo bi teško napraviti klasični dokumentarni film u kojemu bi se predstavile sve udruge sa svim dekorativnim nebitnostima: tko su one, čime se bave i koliko imaju članova. Mi smo željeli prikazati njihovu aktivnost koja se vidi iz same slike i spojiti sve te prostore. Smatram da stavljanje svih tih udruga na hrpu nije životopisno i da nije moguće ostati neutralan pri bilježenju svega toga.

Koja vam je bila ideja vodilja?

Marko: - Pokušali smo dokučiti koja svijest može »kužiti« sve što se događa unutar zgrade i shvatili smo da je to upravo svijest te zgrade. Ona ima vlastiti život: najprije je služila za obrazovanje u vojne svrhe, onda su tu došle izbjeglice, što je posljedica ratnog djelovanja, a sada tu »žive« udruge koje su, recimo, osiguranje da više ne dođe do rata ili neke civilizacijske katastrofe.

Velimir: - Ja bih to definirao na način da zgrada osluškuje stanare. Stoga će se glazba filma sastojati od

zvukova snimljenih u zgradi koje nesvjesno proizvode ljudi koji tamo borave i bave se koječime. Glazba će biti

sastavni dio svijesti zgrade. Gledajući filmove Bele Tara shvatio sam da se u njima atmosfera dobiva ritmičkim ponavljanjem istoga tona koji se jedva čuje. Glazba će se sastojati upravo od tog ritmičkog ponavljanja šumova, jer je zgrada »Rojca« puna melodija, a mi želimo realnu glazbu.

Specijalni efekt u podrumu

Je li bilo interesantnih trenutaka tijekom snimanja?

Marko: - Da. Snimili smo jedan specijalni efekt u podrumu sjevernog krila, koji je tada postao »veliki hangar specijalnih efekata Pula Film Festivala«. (smijeh) Dio ekipe išao je rušiti zidove jedne austrougarske kuće koju nam je dao vlasnik. Te smo cigle ukrkali u kamion i tamo slagali zid za snimanje toga specijalnog efekta koji smo silno željeli. Netko bi rekao »ah, nemamo para za to« i odustao bi, dok smo mi to »otegli« bez problema.

Tko financira film?

Velimir: - Producent filma je Pula Film Festival. Preko njih i Ministarstva smo dobili budžet.

Velimire, kako si doživio svoje prvo iskustvo u snimanju cjelovečernjeg filma?

- Super. Snimanje je bilo jako naporno stoga što smo radili 12 i više sati na dan. Snimatelj nam je bio Goran Legović, koji se odlično uklopio u ekipu i shvatio što želimo. Tijekom rada naučio sam puno o dokumentarnom filmu i filmskom setu, kojemu smo na trenutke bili jako blizu. Posebno me privukao zvuk i njegova montaža. Njima bih se ozbiljnije bavio, kao i glazbom za film i kazalište.

A koji su, Marko, tvoji bliži planovi?

- U sklopu Gradske radionice namjeravam održati radionicu TV novinarstva.

zapri